

Kuulmeistre Leidi Kersti koolielost ja Haanimaast

Kae lk 2

Nuur võro keele iist-kõnõlõja Raju Eliisabet

Kae lk 3

Kuimuudu värске hapnõ kurgj tegemädä jälvä

Kae lk 4

Muusõumi kutsva latsi laagrihe

Hainakuul saava latsõ Mõnistõ ja Karilatsi muusõumin inämb teedä uma kodokandi keele ja kultuuri kotsilõ.

Mõnistõ talorahvamuusõumi omma 4.–6. hainakuul oodõdu latsõ, kiä tahtva mõista võro kiilt. Kiäki ei ooda, et latsõ joba võro kiilt kõnõlnu, seo om innekkõkkõ keelega tutvsa saamisõ aig ja kotus. Iin saiva välläsõidu, meisterdämis-tunni, mängo ja tulõõdak ütē üllätüskülälisega. Üümaja and Mõnistõ rahvamaja.

UL

Suvõao suurpühä Karilatsin

22. ja 23. piimäkuul kuts Karilatsi muusõum perrit ja sõpru seltskundõ uma moro pääle Jaani kaema. Ei olõ jo eestläse jaos suvõaol suurõmbat pühhä ku jaanipäiv. Tollõga käü vanast aost ütē pallo uskmiisi ja tarkuusi. Noidõga muusõumin tutvsa tetäski. Kõnõldas juttõ jaaniüü juhtumiisist inneskidsel aol ja saa muusõumi huuinin ümbre kaia. Ütē andas nipi tulõvigu ettekuulutamisõs. Tulõjil mass piknigukorv kah ütē votta. Muusõum pallõs tulõkist ette teedä anda telefoni 5801 8601 vai meili polvamaa@wi.ee pääle vai sis kodulehe pääl.

UL

26.–28. hainakuul saa laagrisuvi jaku Karilatsi vabaõhmuusõumin, kon sammamuudu kõnõldas võro keelen. Tuud iks põnõvidõ ettevõtmiisi seen. Kavan omma nii liikmise ku ka luumisõga kõüdedü tegemise, tulõõdagu. Muidoki saava laagrilidsõ mõlõmban muusõumin ümbre kaia.

Kiä laagri vasta huvvi tund, tuul mass teedüst mano otsi muusõummõ kodolehe pääl.

Väe ammutamisõ pido Haanimaal

24.–25. piimäkuul tulõ Haanimaal festival, kohe oodõtas vanõmbit ja vahtsõmbit paigapäälitit inemiisi.

Kokkosaamisõ tsihis om edesi anda ja valla seletä umakandi perimüst. Sääl kõrval tetäs käük pujengiaida, külõldas tsirgulaulu, võetas ette ütislaulminõ, süvväs tulõ pääl tettüt süüki, võetas aigu hääs olõmisõs.

Festivalilõ tulõ hinnäst kirja panda 20. piimäkuus. Teedüst saa mano: haanima.ee.

UL

Mälehtüskivi Sulbi külä raudvaralõ. 4. piimäkuul tetti Sulbi laululava man pididõsõlt vallalõ ilmadusuur mälehtüskivi Reimani Jaaniõ (1925–2021), kiä oll paigapäääl avustõdu põllumajandusõ- ja kultuuritõgeläne. Plaadi pääle om trükitü Sulbi hümn «Sinise taeva all» ja man om kiri, et kivi om pühendõdü Sulbi hümn vahtsõst elolõ herätäjäle.

UL

Antsla kandi meistre tulõva uma kraamiga vällä

RAHMANI JAN

Pühäpääv, 19. piimäkuul om Antsla keskliinan meistride päiv. Säänest umakandi käsitüü- ja sõõgimeistride laatu peetäs joba viies kõrd. Et seo aastak om kuulütõt raamadukogo-aastas, saa timahava meistride pääväl nätä inämb raamatidõ ja kirändüsega kõüdetüt.

Meistride päiv peetäs Antslan joba 2017. aastagast pääle. Tuud alosti herksä inemise ja seldsi, ütē avitas ka Antsla vallavalitsus. Üts aastak jäi päiv koroona peräst pidämädä. «Meil om säändsit väikeisi käsitüüliidsi ja umaette nokitsõjit, noilõ mõtõldõn sai taa päiv tettüs,» seletäs Antsla valla arõnguspetsiälst Joabi Kalev.

Meistride päiv om laada muudu perrepido, kon kaubõldas, omma tüütärõ, väiku kultuuriprogramm ja latsiala. Et timahavanõ aastak om kuulütõt raamadukogo-aastas, saa seekõrd inämb nätä raamadukogo ja umakandi luujidõga kõüdetüt. Päävä ütõ osa om elläv raamadukogo, kon Antsla kandiga kõüdedü kiräinemise kõnõlõsõ juttõ umast elost ja loomingust. Elläv raamadukogo tegemiisist omma lubanu ossa votta Kersna Vahur, Kahro Marek, Keräneni Mika ja Zirgu Evi. Vällä tulõva ka kõik Antsla valla raamadukogo.

RAHMANI JANI PILT

Joabi Kalev Antsla keskliinan. Meistride päiv peetäs timä sälä takast paistuvan pargin.

Seokõrd om meistride pääväl välän ka võro keele telk, kon Võro instituut näütäs ja müü võrokeelist kirändüst, kiränik Laanõ Triinu kõnõlõs umist raamatist, latsõ saava täütä tüülehti ja nimeuurja Saarõ Evar and prii- ja kotussõnimenõvvo.

Suurõmbilõ Antsla kandi kultuurihuviliidsilõ kõrraldõdas päiv varrampa, 18. piimäkuul, välläsõit paikligõ kirämeistride ja kunstnigõ rato pääle. Plaanitas kävvü Kangro Bernardi, Heibergi Marie ja Pärsimäe Karliga kõüdetiün kotussin ja lõpõta rännumehe Allasõ Ülari man.

Joabi Kalev seletäs, et ku alostusõn pidi meistriid pääväl kutsma ja otsma, sis no omma nä häämeelega esi plat-

sin. Kauplõmispäiv olõ-i ka väega pikk, tegemise mahusõ är nelä tunni sisse. «Üts mõtõ oll meistride päävä kõrraldajil alostusõn sääne, et vast naka-sõ mi kandi meistre inämb kuuntüüd tegemä. Tuu ei olõ väega suurõ huuga käümä lännü, a midägi õks tetäs kah,» seletäs Joabi Kalev.

Ligembät teedüst meistride päävä kotsilõ saa internetist aadrõsi facebook.com/meistritepaev pääl.

Vahtsõliina maarahva laat om vaheaolt tagasi

UL

Timahava om maarahval jäl põhjust Vahtsõliina kokko tulla: seo puulpääv, 18. piimäkuul lätt säääl vallalõ kõrralinõ katõpääväne suurlaat. Kats suvvõ om maarahva laat är jäänü, seo aasta peetäs laata 26. kõrda.

Kõrraldaja uutva laadalõ pääl 400 kauplõja. Laadal on jõvvulinõ aoviidüse-programm: valitas Eesti rammumiist ja rammunaist, tulõ kõüdsevidämine üle Piusa jõõ. Laadalava pääle jakkus tandsu ja laulu. Latsi jaos om suurõ laada seen uma laat ütē võistluisi, tüütarri ja etteastjidõga.

Timahavadõsõ laada kavva saa kaia internetist aadrõssi maarahvalaat.ee pääl.

RAHMANI JANI PILT

Vahtsõliina laat om aastit alõvi rahvast täüs toonu. Pääle katõaastast pausi saava huvilidsõ jäl laadamõllüst ossa.

Kost tulõ hirm?

Ma ei olõ ilmangi elon pikset pelänü. A ütekõrra olõ nännü inemist, kiä tuud pelgäs. Olli viil lats ja ollimi sugulaisil külän. Välän naas müristämä ja välki lüümä. Üts vanõmb naistõrahvas, kiä kah sinnä küllä olf tulnu, lätš näost lubivalgõs ja käskse aknõrõiva ette tõmmada. Mu meelest tä peris värisi.

Minevä nädäli lõpun trehvisi läbi elotii pöörähüisi Poolamaalõ. Olli üüd paigan, kost Ukraina piirini om paarkümmend verstä. Päiv olf olnu lämme ja päivlik, a vasta üüd naas vihmälõ säädmä. Ütekõrraga näi hummogukaarõst välki ja kuulsõ mürähtüisi. Tuu olf muidogi pikne, kiä mürist ja välki lei, a kuuldu ja paistu tsipa tõistmuudu, ku ma harinu olõ. Alostusõn mõtli, et äkki omma nuu pommi, miä taivaalodsõ valgõs tegevä ja mürähtüisi toova. Tsipa ao peräst otsusti, et vast iks om pikne. Vast iks olf kah.

Nii naa pelgüse tegünese. Peris harilik asi nigu pikne või vällä paistu nigu pomm, ku juhtut olõma paigan, kon pommõ om uuta. Tuu naistõrahvas, kinkast iinpuul juttu, olf arvada kah uman latsõpõlvõn sõta ja pommõ nännü. Tuu vast pandsõgi tä elos aos pikset pelgämä.

RAHMANI JAN,
Uma Lehe päätoimõndaja

UMALEHT

Tulõ vällä egä katõ nädäli takast neläpäävä.

Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro Iiin

E-post: info@umaleht.ee, tel 78 222 21

Kodoleht: umaleht.ee

Molovihk: facebook.com/umaleht

Päätoimõndaja: Jan Rahman, tel 56 922 841
jan@umaleht.ee

Abitoimõndaja: Kaile Kabun, info@umaleht.ee

Keeletoimõndaja: Laivi Org, laiviorg@gmail.com

Latsinuka toimõndaja: Mariiko Faster,
latsinukk@umaleht.ee

Uma Lehe toimõndusõ kolleegium:

Tiia Allas, Külli Eichenbaum,
Aapo Ilves, Kaido Kama,
Ülle Kauksi, Rainer Kuuba,
Evar Saar.

Välläandja: SA Kultuurileht, kl.ee

Tellmine: Express Post AS, tellimine.ee, tel 617 7717

Kiri Võrolt

Kiränik LUMISTE KATI and värskit mõttit,
kuimuudu egäpääväello vaeldust lõudä,
ja mägõtas tuust, miä parasjago
süäme pääl.

Tiatrimäng

Mullõ om tiatri kõgõ väega miildünü. Noorõn tahtsõ esiki näütlejäs saia, lei tiatri-stuudion ütten. Võrol eläden tunnõ tiatrist väega puudust. Lahendus olnu esi midägi iist võtta. Lehekuun olf tan impro-tiatri etendüs ja tüütarõ, kon sai mängüisüst ja särtsü üles herätet. A nii om, et suurõst pääst lätst tihtsäle meelest, ku hää om lihtsäle mängi, olla tuusama aokibõna seen, tetä nalla ja ullita. Improtiatri tege seod kõkkõ nii loomuligu moega, et kõrraga avastat, et olõtki hinnäst vallalõ saanu, ütten haarõt ja käümä pant.

Improtiatri Ruutu 10 ja peaasi.ee omma naanu kuun vaimsõt tervüst edendämä ja hoitma. Süküskuust omma ka Võrol ja muial Lõunõ-Eestin alostaman improgruppõ juhendajidõ koolitusõ. Nuu impro-grupi omma plaanitu alostama 2024. aastagal. Vaimotervüse edendämine om üts tähtsä valdkund mi parhillsatõn aon, ku pia egä viies inemine om põdõnu depressiooni. Inemiisil om keerolinõ ummi ränki tundidõga toimõ tulla, a ma usu, et improtiatri om üts võimalus

inemiisi kerge mooduga avita.

Mu meelest om nii sõnali-nõ ku kihäline hindä vällä-näütämine üts parõmbit teraapiavormõ ja avitas sisemiidsi välläkutsit vasta võtta, hinnäst parõmbalõ tundma oppi.

Improvvisatsiooni ladina-keeline mõistõ and tsihi uutmalda asjolõ, paigapääs sündüvale ettevalmistamada ülesastmisõlõ. Tuu tähendäs, et improviseer-jä kargas kaejidõ iin nigu võõran paigan vette. Improtiatri om etendüse luumisõ viis, kon tekst ja karaktõri sünnüse paiga pääl rahva iin. Harilik tiatri om meile valmis näütämä õnnõ kimmäst tulõmust, valmistettüt lavastust, kon kõik juhulik om väega harv. Improtiatri artisti võtva lava pääl ka näutekiränigu ja lavastaja vastutusõ. Nuu etendüse nõudva artiste käest inämb tähelepandmist ja keskendümist.

Soovita väega nii Tarto ku TaIina inemiisile Ruutu 10 vai Impeeriumi stuudio «teraapiaseanssest» ossa võtta. Looda, et õigõ pia saa ka Võromaal improviseeri. Improvisioon tege vabas. Vahepääl tahtnu lihtsäle laskõ hinnäst luumisõl kanda ja maitsa noid imeliidsi viljo, miä tuust sünnüse.

Leidi Kersti: mullõ miildüse lihtsä, abivalmi ja muhhe Haani inemise

Kooliaasta sai läbi ja koolilatsõ omma suvõs puhkama lastu. Kõnõlõmi Haani kooli pikä-aolidsõ oppaja Leidi Kerstiga koolielost ja umakandi keele ja kultuuri oppamisõst. Kersti oppas eesti kiilt ja kirändüst, võro kiilt, and meediäoppust, vidä kooli raamadukoko, näüte- ja luulõtsõõri.

Kas Haanimaa koolilatsõ omma tõistmuudu ku muial?

Tõistmuudu omma nä tuu poolõst, et tahtva võro keelega tegeldä. Mul ei olõ ilmangi olnu hätä, et latsõ vai latsõvanõmba olõs ütelnü, et mis sa säänest asja ajat. Ku sai alostõdus, sis pallo [tõisi kuulõ] oppaja ütli, et latsõ ei taha ja koolijuhi ei taha. Mul om vastapite: latsõ tulõva küsümä, kuna meil võro keele tunn tulõ. Latsõ omma tuust huvitõdu, tankandin om uma keele ja kultuuri tagapõhi kõva, kogokund ja kuul tulõva takan.

Midä uma keele ja kultuuri opminõ inemisele elon ütten and?

Kõgõpäält tiidmise, et sääne asi om olõman. Ma olõ iks ütelnü, et taa om väärtüs, midä tulõ avvo seen hoita, meelen pitä ja umilõ latsilõ edesi anda. Latsõ saava tuust arvo, ei olõ vaiõlõnu vasta.

Olõst aastakümnit opanu Haani koolin võro kiilt. Kas midägi om uma keele ja kultuuri opmisõ ja oppamisõ man muutunu?

Varrampa olf inämb noid latsi, kes võro kiilt joba kotost mõistsõ. Tuud om jäänü vähembäs ja mano om tulnu noid, kiä taad kiilt edimäst kõrda mu tunnin kuuldva. A mõnõ kim-mä perre omma, kon iks kõnõldas, nuu latsõ paistusõ võro keele opmisõ man silmä.

Kõik muutus, a tüüd saa tetä. Mi latsõ omma taa valikainõ tunniga, miä om tunniplaani pantu, kõgõ nõun olnu. Nä häämeelega tulõva ja tegevä tüüd. Ka näütemängupäävä ja konkurssi, kost mi ossa võtami, omma tähtsä. Ma olõ iks sinnä võtnu suurõmbit huviliidsi, ei olõ kedägi sundnu. Kes taht, tuu tege, ja mul om noid tahtjit iks olnu.

Ku tähtsä om säändsil näütemängupäivil ja lugõmisvõistluisil käümine võro keele oppamisõ man?

Latsõ tahtva väega minnä. Mi olõ käünü Adsoni-nime-lidsel lugõmisvõistlusõl 2000. aastast pääl. Ja suurõmbidõ kõrval olõ ka vähämbit kooli-latsi ütten kutsnu. Latsi jaos om tuu tähtsä, esieränis sis, ku häste lätst. Ja mullõ om tuu kah sis tähtsä: mul om nii hää miil, ku latsõl häste lätst.

Ku tähtsä om oppaja jaos tunnustus?

Om iks hää miil, ku latsõ saava häid kotussit. Esieränis sis, ku ma olõ esi mõnno tundnu tuust esinemisest. Tulõ miilde, kuis ütškõrd poiskõsõ loi luulõstust «Vana sann». Nii illos olf kullõlda!

Määne om kuulmeistre kotus väikun paigan?

Haani kooli oppaja Leidi Kersti.

Ei mõista üteldä, et esierä-line positsioon om, esieränis täämbädsel aol. Lihtsäle tiit umma tüüd ja ku rahul oldas, sis om häste. Ma olõ tundnu, et mu tüüga om rahul oltu. A määnestki esierälist kotust ma kül tundnu ei olõ. Vanastõ vast olf, ku ma tüüd alosti. Sis latsõ ja latsõvanõmba kaiva oppaja pääl üles. A tuud inämb ei olõ.

Ku suur om hää kuul?

Nigu Haani kuul. No meil om taa nüüt väikumb, a ku ma titli, sis olf päält 100 opilasõ. Sääne omgi hää kuul. 12–15 latsõga klassi omma mu jaos parra.

Latsi om veidembäs jäänü, midägi ei olõ tetä. A kuul om meil hää, muido ma ei olõs nii kavva tan olnu. Mullõ miildüs väega seo, mis ma tii, kõik aig om miildünü.

A kus Sa saanu olla üts päiv haridusministri, midä sa ministeeriumirahvalõ ütelnü, et tulõ kõrda aia?

Ma ei olõ tuud ilman mõtõl-nu. Jah, tuu poolõst ma võinu ministri olla, et olõ nii pallo koolin tüütänü. Mu meelest piät haridussüstemin juhtva kotussõ pääl minemä tuu inemine, kes om esi olnu oppaja. Tuu tiid kooli häti ja puuduisi.

Ma naksi õkva kaema noid raamatit ja tüüvihakit, mis meil tulõvas aastast tellit om. Koolil piät olõma rahha, et kõik tarviligu opimatõrjali saanu osta. Koolilõ andas üte opila-sõ matõrjalõ jaos 57 eurot. Seo summa om pikkä aigu olnu sama, a hinna läävä kõrrast korgõmbas. A kooliaşa piät latsil ummõtõ olõma.

Opimatõrjali omma hää, a mõni asi või jäiä raha taadõ. Näütüses digiõpmisõ kesk-kund Opiq om kah nüüd pan-tu massulidsõs. Mis tä sügüse mass, om tiidmädä. Kas kooli jõudvagi tuud inämb osta?! Opimatõrjal om edimäne asi, mis piät olõma. A mi piä kõgõ kaema, et ei lääs rahaplaan lahki.

Ja viil omma kõrraldusõ ja säädüse. Mullõ ei miildü sääne hindaminõ, et lats lätst eksämi-le ja niginii lõpõtas kooli är. Toda omma latsõ esi kah ütelnü, et eksämit pidänü iks hinda-dama, sis võtat hinnäst kokko.

Midä hääd omma nutitelefonil kooliello toonu?

Ku mul näütüses om eesti keele tunnin vaia «Õigõkiil-süse sõnaraamatut» kaia (tuud

vahtsõndõdas kõik aig), sis ma lupa säält otsi. A muido om meil sääne kõrd, et nuti-telefonnõ ei või päävä aigu tar-vita. Mõnikõrd om nutitelefon koolitüü man tarvilik, ma ei olõ tuud kiildnü.

A kas nutitelefonnõst om hätä kah?

Iks om hädä. Latsõ omma sõltuvusõn. No meil õnnõs nii hullustõ ei olõ, tuu om väiku kooli hää külg. Mi vanõmbil ei olõ vast nii pallo rahha kah, et väega kalliid telefonnõ osta. A hädä om iks meil kah.

Kohepoolõ liigus hariduselo Võromaal?

Sinnä, kohe tä terven riigin liigus. Nigu ma ütli, mullõ säändse aşa väega ei miildü, et eksämiide asi är käänti. Ja latsil om ülearvo pallo säändsit õi-guisi, midä vanastõ es olõ. Nä tiidvä väega häste, midä nõuda või, ja tuud om meil kah vahel tunda. Oppajalõ jääse õnnõ ko-hustusõ.

Mis inemise omma võro keele oppaja?

Iks säändsesima nigu kõik. Vast om seen määnegi tunnõ, et seo om midägi, midä ma taha hoita ja edesi anda.

Ma olõ esi kah latsõn Võro liinan elänü, vanaimäga kõnõ-limi võro kiilt. Sis lätsimi Tar-tolõ, säälm ma unõti võro keele är. Tulli suunamisõga päält ülikuuli Haanilõ, säändse mõt-tõga, et olõ üte aasta, sis lää muialõ. A jäi siia, mullõ miildü Haani inemise, säändse lihtsä, abivalmi, muhhe. Perekunna-elo sai kah nii säetüs, et miis tullf tõsõl aastal siia, ja nüüd ma olõ jäänüki siia. Tunnõ, et olõ osa Võromaa-st ja uma elo-tüüga, mille ma olõ nüüt pia-aigu är tennü joba, taha seod kultuuri edesi anda. Taa om kimmäle hoitmist väärt.

Midä soovit Võromaa kooli-oppajilõ?

Iks tahtmist edesi tetä kõkkõ tuud, midä nä tegevä: latsi opa-ta ja esi terve olla. Vahtsit asjo vasta võtta, selle et elo jo kõik aig edenes.

Vahtsõga tulõ ütten minnä nii pallo ku võimalik, a iks piiri pidämisega: väega hõisuga ei massa kah kõkkõ vahtsõt võtta ja vanna är häõtä. Olõ iks ütelnü, et ku vana tüütäs, sis las timä om. Vahtsõ võtami sis, ku vana inämb ei tüütä. Vanna, mis om hää, tulõ hoita.

Pulga Jaani mõtõlus

Inemise perrä tett ilm ehk tsiaelu

Mi ei mõista inämb nalla tetä. A ilmaelu om pörõlt sääne, et nallalda kaos eluisu ja vast mõni tõõnõgi isu är.

Edimäne lugu om tuust, kuis tütrik edimäsest klassist är pagõsi. Kooliveli tullu timä manu ja teatanu kimmä sõna-ga: «Pörõlt om tsipa varra, aga jõulus om paras aig kesikiile verrev sall kaala panda ja pul-ma är pidädä.» Kimmäst mehe-sõnna om egä valitsusõ aigu harva kuulda, tuuperäst mõos tä vahel kaunis rängält. Tütrik es saa kuigi ikku pidämä, kas sis tsiapõrstõ vai uma lühkeses kiskva latsõpõlvõ peräst.

Tõsõ tsialoo man olli ma esi kah tsipa asjaline. Olf il-lus suvinõ õtak ja patuasi ollu küläpääl käümine är jättä. Kiä-ki tiise, et Virve ja Külli (nime muutmalda) pitiv vällän maga-ma. Nii nakaş joba nigu tsipa luuma.

Kiäki meist säälm maja-pidämisen käünü es olõ, a mis tuust, ku hoovi pääl ütsainus suurõmb kõrvalhoonõ. Pini pe-räst ollimi häste tassa ja saimi kuigimuudu üles lauda pääl. Pümme ku kotin, kamba pääl üts taskulamp.

Ma õks opsi tõisi: «Kobigõ käega, ku lämmämbäs lätst, olõst õigõl tiil.» Kobimise aigu lätst jutt kaasavara pääl. Säänd-se suurõ kõrvalhuunõ umanik pidi iks vahtsõlõ väümehele midägi kaasavaras ka tsuika-ma, kasvai Kavrovetsi ostmisõ rahagi. Jutt kaldu Kavrovetsi tehnilisi andmiide pääl, mil-lest ma mõhkugi es tiiä. Tiise õnnõ, et tuu om üts kõgõ vilet-sämp tsikli.

Kõrraga käve raksatus, Vel-lo hõigaş nigu kostki mulgust: «Jätke tuu Kavrovetsi rahulõ, siin om kats Jawat. Ma istu ütäl sällan!»

Matl trügisi uma tasku-lambiga mulgu manu ja kai alla. «Oh, väikese viil, inne vahtsõt aastat sõita ei saa.» Lätsimi sis minemä tiidmisega, et Vello olõs piaaigu saanu, tõsõ jäie pe-ris ilma. Ja pääl mi säälm kedägi es olõ, lihtsält es julgu.

Kokkuvõtõn, kumbki lugu kohtulõ es jõvva. Kiäki es võta asja üles. Ja kui võtnugi, tsia olõs mõlõmba kaasusõ man kaotajas poolõs jäänü, esiki kaemalda kohtu otsusõlõ. Seo mi ilm om jo tettü inemise per-rä, pääasi et tuul hää ollu.

Jah, aga konõs tuu nali om? Kannatagõ, ku ma 15 aasta peräst kiruda, et keskiäkriis ei lasõ elädä ja aja elu hukka. Loodami, et sis mõni naarja õks lõvvüs.

Vinne aigu opati, et mehe jõud ja lihassmass kasus 40. eluaastani. Ku õigõlõ elät, ei pruugi tä edespite alanõda. A kost võtat tollõ vaimujõu õigõ-lõ elämises?

Vaimujõud piat olõma nii suur, et ku sinnu om pindsagu-hõlmu pite telekatooli külge naglutõt, sis kargat edimädsõ väärt mõttõ pääl üles ja lähät. Kas tooliga vai ilma. Pindsa-guga vai ilma.

Nii et väärt mõttiid!

Raju Eliisabet: nuuri jaos omma tähtsä hää sõpruskund ja ütidsse süämeasa

7. piimäkuul and' minevä kuu võro keele iistkõnõlõja Contra ammõdi üle vahtsõlõ iistkõnõlõjalõ Raju Eliisabetile, kiä om siiämaalõ kõgõ noorõmb seo ammõdi pidäjä. Uurimi, määndse plaani omma Eliisabetil iistkõnõlõja ammõdiaos ja midä noorõ inemise ilmaelost arvasõ.

Kes sa olõt, Eliisabet?

Olõ Raju Eliisabet. Tulõ Lasva kandist Kühmämäe küläst ja olõ Võromaa nuur. Olõ elänu tan kõik 15 aastat ja olõ sääne kultuurihuvilinõ inemine. Võro kiil om olnu mino kodonõ kiil ja tollõst ma kohegi ei päse.

Midä olõt tennü ja määndsit ammõtit pidänu?

Olõ opilanõ Kääpä põhikoolin, nüüt lõpõta kooli är. Viil olõ rahvamuusik. Kirota ka tsipa lehejuttõ: Uman Lehen olõ kirotanu ja Müüri-lehen tulõ õkvalt vällä üts artikli. Ja viil näütte Tiatribussi lavastuisin.

Mis pilli sa mängit?

Mängi väikukannõld. Olõ opnu ka karmoškät ja ukulelet, a kannõld olõ opnu kõgõ kavvõmb, joba 10 aastakka.

Määndsin tiatritükken sa olõt mängnü?

Kõgõ edimäne etendüs olf «Pettson ja Findus telkimas», pääle tuud olf viil üts Pettsoni ja Findusõ tükk, a viimäne olf «Vanaema õunapuu otsas» – võro keelen sis «Vanaimä uibu otsan». Tuu olf sääne suur tükk, kon mängse kuun egäsugutsidõ esieräliidsi näütlejidega, kiä tulli lavakast ja tiatrist.

Neo tiatritükü omma olnu Tartun, a seo om häste umma-muudu, et tegijide siän om hulga Võromaa inemiisi. Lavastaja om Mäesaarõ Marko, kiä tulõ Rõugõ kihlkunnast, ja viil Võromaa inemise Laube Kadri ja Serva Maia, kiä mängvä pilli ja näütlese.

RAHMANI JANI PILT

Kats võro keele iistkõnõlõjat Contra ja Raju Eliisabet minevä kuu lõpun Tarton Jaani kerikun võro keele ja kultuuri huvilliidsi nuuri kokkosaamisõl.

Kuis sul tull' julgus võtta võro keele iistkõnõlõja ammõt?

No egä mul säänest julgust es olõ, a ku ma kõnõli umalõ imäle, kiä vidä Võro instituu-din iistkõnõlõja kampaaniat, et taha kooli lõpukõnnõ võro keelen pitä, tekä tä säändse pakmisõ.

Arva, et iistkõnõlõja ammõdi jaos ei olõki niipallo julgust vaia, tähtsä om tuu, et mõistat võro kiilt kõnõlda.

Määndse plaani sul iistkõnõlõja aos viil omma?

Mul tulõ vällä meemi-kampaania. Kuna ma olõ sääne nuur inemine ja tii iistkõnõlõmist rohkõmb noorilõ, sis mõtli, et meemi omma hää kaup. Ku neo omma ägedä, sis võitõlla inemisõ lugõva noid Facebooki võro keele grupin. Mu meelest om hää võimalus väikut kiilt tutvas tetä ja üles kittä

sotsiaalmeediän meeme abiga. Tuu või tulõvigun tüüd anda ka folkloristele. Viil om plaanin ossa võtta egäsugumaidisist üritüisist, näütüses keelepesä hällüpääväst.

Sa lõpõtat no põhikooli. Mis edesi?

Edesi ma lää ütes aastas Argentiinadõ vahetusopilasõs. Plaani ka säääl kõnõlda võro kiilt, mängi kannõld ja näüdäda landina-ameeriklaisilõ, määne mikandi kultuur om. Päält Argõntiinat om plaan Tartolõ Treffneri kuuli humanitaarsuunda opma minnä.

Kuis tull' plaan vällämaalõ minnä ja kas tuu plaan om sul joba pikält olnu?

Plaan tull' joba sis, ku olli kümneaastanõ. Mi koolin kävevä vahõtusopilasõ, kiä olliva joba käünü esi paigun, USAn ja

Saksamaal ja kon viil. Sõs nä kõnõli, et om sääne projekt, et saat minnä ja oppi aasta aigu määndselgi maal. Maad, kon oppi ja ellä, saat esi valli. Joba sis ma mõtli, et lää õkvalt kohegi Ameerikadõ, a ma olli sis viil nii nuur, et es saa minnä. No olõ 15 ja suvõl saa 16, nii et põimukuun saa joba sõita ja mul om võimalik uma unistus teos tetä.

Mis asa omma täämbäde ao nuuri jaos tähtsä?

Täämbädsel aol omma noorõ inemise tiil sinnäpoo-lõ, et tähtsä om hää sõprus-kund, et ümbre olõs säändse inemise, kiä mõistva sukka ütte kiilt. Om taa sis võro kiil vai eesti kiil vai üttemuudu asju ajaminõ. Mullõ näütüses omma tähtsä muusika ja võro kiil. Mõnõl tõsõl või olla tuu midägi muud.

Näütüses kävemi Contraga õkva (*ammõdi üleandmisõ pääväl – toim*) jalgpalli kaeman – mõnõl või sääne süämeasi jalgpall kah olla. Nii et mitte telefoni ja puutri, a sõbra ja ütidsse huvi omma tähtsä. Tetä tulõ tuud, midä hing taht.

Kas noorõ kõnõlõsõ ja mõtlõsõ ka suurist maailma asost?

Jaa, iks. Ma arva, et mi olõmi edimäne põlvkund, kiä mõtlõs, et meil om kliima lämmämbäs minek ja mi piämi tuu vasta midägi tege-mä, kasvai minemä Tuumpäälle protestmä. Esiki Uma Pido repertuaarin olf laul, kon laulti luvvaga Tuumpäälle minekist. Mullõ paistus, et seo om aoluun edimäne kõrd, ku noorõ tegevä suu vallalõ ja üttese, et meile mõni asi inämb ei passi, selle et mi piämi tan maailman ka tulõvikun elämä. Kliima, sõnavabadus ja demokraatia omma nuu asa, kon mi olõmi väega hingega man.

Kost sa lõvvat hindäle mõttõseldsiliidsi?

Mu jaos om muusika tuu, miä kokko kõüt. Ku tulõva kokko säändse inemise, kiä armastasõ samma asja, sis tuust sünnüs ka midägi vahtsõt, midägi hääd. Mu ümbre ommava inemise, kiä mõistva võro kiilt, kiä mõistva pilli mängi ja kiä käävä protest-män kliima peräst.

Kas maailm om nuuri jaos suur vai väiku?

Midä aig edesi, toda väikumb taa maailm om. Meil om võimalus egäl aol egäl puul kõigiga kõnõlda, inemise mõistva eri kiili ja reisvä. Ma esi lää kah reisile ja usu, et saa vahtsõst paigast sõpru. Nii et ma arva, et maailm om üts väiku kotus tan ilmaruumin.

Küsse RAHMANI JAN

Priinime lugu

Rubriigin kõnõldas perekunnanimmi periolõmisõst ja tähendüsest.

Kaha ja Kahar

Priinimel *Kaha* om täämbädsen Eestin 99 kandjat. Edimält panti taa vana kirävie kujul *Kahha*, ka seo nimekuju om täämbä olõman. Nime sündümise kotus om Põlva kihlkunna Eostõ külä Kahuots. Muu Eostõ olf tuudaigu Vahtsõ-Koiola mõisa all, a Kahuots Vana-Koiola all. Katõ talu nime mõisakirjun olli Koti (*Kotti*), a Põlva kerigukirjun Koti-Kahu (*Kotti Kahho*). Opõtaja J. G. Schwartzi (Vana Varts) pantu edimäne priinime kaju ollegi Kahu (*Kahho*). Vähä ildamb panti hingelugõmistõ *Kahha* ja tuulõ tull' perrä ka Põlva keriklik pruuk. Nii omgi, et Põlva põlitsõ Kahuõs kandva priinimme *Kaha*, a priinimi *Kahu* om muialt sisse tuud.

Priinimel *Kahar* om 191 kandjat. Vannu pandmisõ kotussit om kats. Kudina mõisan Põha-Tartumaal panti seo nimi kujul *Kahhar* Kaha-

ra talu nime perrä. Põlva kerigumõisan, kon esändäs olf seosama Vana Varts, pandsõ tä priinime *Kahhar* Kahu (*Kahho*) taludõn. Mille Varts säändse nime tulõt? Muidu tekä tä kerigumõisan lisanimmist õkva priinimmi nigu Lepp, Hiir ja Kurusk vai lühendedüid nimmi nigu Rammuli > *Rammo* ja Koroli > Koro (*Korro*). Tan pidi olõma määnegi põhjus, mille kerigumõisa Kahuõs Kahu nimme es taha ja saiva priinimes ilusa tähenduse ja kõlaga Kahara nime.

Kas kerigumõisa Kahhar olf ka kuigimuudu mõotajas, et Vana-Koiola mõisavallan nimmi kimmäs määramise aigu saiva Eostõ uma niisamatõ nimes *a*-ga Kaha?

Kahu ku lisanimi ja talunimi om Eestin häste vana ja küländ levinü. Priinimes panti taad umbõs 13 kotussõn, kõgõ rohkõmb Mulgimaal, Põha-Villändimaal ja Saarõmaal. Kallasmaa Marja om päämidsis nimealussis pidänu kahupää är märkmist vai sõs sõnna *kahu* ku kerge külm. Seo om ka võro keelen tunnõt ku *kahutama* – külm võtt maa päälmädsse kihi kõvas, kahutas är. Kahupää om muiduki ine-

misenimes parõmb võimalus.

Põlva kihlkunda jõudsõ Kahu lisanimi Karilatsi kaudu. Säääl om 1688. aastal olnu peremiis *Kahu Mick*, 1744 *Kahu Paap*. Huvitavalt om ka näütüses Saarõmaal seod nimme vahel kirotot üttekõrdsõ *h-ga*. Saksa muudu kiräviien tege tuu võimalikus, et välläütlemine olf pikä *a-ga*, *[kaahu] vms. Sääne sõna ehitüs vii mõttõ kõrvuusi säädmisele vinne nimmiga. Vinne rahvakeelen om *Kaahha* (*Káxa*) säändsides ristinimmi nigu Akaki ja Arkadi mugandus. Muiduki, ku õnnistusi vällä uuri, et 17. aastasa Kahu jõudsõ Põlva kihlkunda näütüses Mulgimaalt, satas vinne nime võimalus är. Vana, tundmalda peritolu edenimi Kahvri (*Caffer*) võissi kah vabalt lihtsam-ba vormi *Kahu anda. Ka Soomõn om (küll küländ veidü) sugunimme Kahunen ja Kaahunen.

Nimme Kahar om võet ka 1921. aastal Pesterimaal Irboska vallan. Ka eestistämisel om üts Krausberg võtnu sarnadsõ tähendusega nime Kahar. Üts Kaha jälleki om võtnu vahtsõ nime Piirõja.

SAARÕ EVAR

Näütüs laulupido rongikäuke aoluust. Seo suvi saa Võro liina keskplatsi pääl kaia Eesti Rahvakultuuri Keskusõ ja MTÜ Tantsupeomuuseum fotonäütüst «Laulupeo teekond läbi aegade». Vällä om pantu 72 suurt tahvlit, mink pääl omma pildi üten tekstega Talnan peetüide üldlaulupitõ rongikäugest läbi ao.

Näütüse om kokko säändü aoluulanõ Juske Jaak ütenukuun fotomuusõumi ja Talna kultuuri- ja spordiammõtiga. Pildi omma tettü laulupitõ rongikäugest aastil 1896–2014. Näütüs jääs Võro liina hainakuu (juuli) lõpuni, edesi viiäs näütüs Põlva liina.

VÕRO LIINAVALITSUS

Mõtõlus

Pääasi, et uma!

Viil nätäl ja omgi jaanipuul-päiv käen. Paar päivä enne algus kallendri perrä suvi, a määne tä tulõ, tiid ennegi taivaesä, ja taa ei ütäl ette.

Mi inemise omma uutmise-ga harinu ja mea ülhest andas, tuuga peat rahu olõma. Ving-misega lämminõd ei tii, ennegi henele kurja miilt, mis tervüsele halv. Sai oodõtus lämminõd keväjet, aga maikuu lõpuni puha asanda. Nüüd oodami säänest suvõ, et saanu õks vällän kävven kamsi ja paksu soki maha jättä ja võisõ õdagult kah murõlda olla, et külm üüse pendre pääl taimõkõisi ärä ei tsurgi.

Jo aprillikuu Maalihen om kiäki elutark ülnü: «Suveo-otus – kevad südames ja külm kontides.»

No ei olõ enämb hullu, ku juuni päälle nakaš, saadõti õks jo üüses kah veidü lämminõd. Edimetse pikse omma ärä ollu ja tunnus, et vääga hõel ta ilm enämb ei olõki.

Es tulõki tinavaasta nädäli jakugi peris lämminõd ei aprili-ega maikuu. A tuu iist jääje häste miilde nuu ütsigu päävä, ku tull' jo sääne tunnõ, et odot, nüüd vast tulõ... Saa aiakraami maha pandõn hen-nest pallambas kuuri, viimäte kõrrakõsõs järve vai suuti kah karada. Jäi siski ärä, aga tuust om hää miil, et loodus õks enämb kallendrit ku kraadi-klaasi tund. Es jää medägi häitsemädä ja nuu häitsme püüssü jahõga kaugõ ilusa. Kagu naksi jo aprili lõpun kuulutama, kos timä mõtsa piiri. Ööbik es panõ nokka pea sukugi kinni ja kõik lõh-naš vällän nii ilmadu häste!

Ei saa külmäst huuli, õks tahat jo tsirkõ kullõlda, lille ime-tellä, umaette olla. Ja maad tahat tsungi ja niitä tulõ ja kitsku kah. Aga naide tegemiisi manh peat meelen pedämä mi kõkõ targõmba loodusõmihe Jüssi Fredi ütlämist, et mõlutamist ei tohi unõta. Tuu om inemisele vajalik nigu hingämine ja süümine. Ku ei olõ nii vääga ilusa naa mi ilma ja ku tõnõkõrd lõv-vät, et jala saije mõtsan kävven likõs ja kihulasõ sõõvä ja vii-mäte viil, et tsirgu aijõ hommu-gu iiba vara üles, sis peas mõt-lõma tuusama Fredi päälle, kel määnestki peenükeist suvilat ei olõ, ennegi vana onnikõnõ, mille iihn ta tõnõkõrd joulu aigugi tulõ tege ja kost käü nõõri otsa kõüdet pangiga jõest tiivett õngitsaman.

Vana ja tark miis lüüd egast aastaastõ ja egasugutsõst il-mast medägi hääd ja ilusat.

Ta tiid, mea elun tähtis om, ja pruuu tuud tõisilõ kah selges tetä, a kiä kullõs, kiä ei...

Mi viil enämb-vähämb puhas loodus om suur varandus, taast osa saamises ja hää mee-le tundmises ei olõ vajja uh-kõt suvõmajja, kost kivitreppe müüdä vette saat marssi. Ja ku omgi nii-üldä rannailmu veidü, kannatami ärä ja ooda-mi parembat. Hõel kühl, aga õks uma.

Hääd jaani ja leebet suvõ!

NÕLVAKU KAIE

«Põllukahjuri» saatus

REILIKU KALEV

Veli om maad harinu ja põllu-majandusõgõ tegelenü joba Vinne aost pääle. Vinne aigu kasvat' kapstid ja käve noid Leningradi turu pääl möömän. Veli om kasvatanu ka maaskid, sibulid, pörknid, kartulid, villä ja midä kõkkõ viil.

Taa lugu juhtu tagasi tettu Eesti Vabariigi algusaastil. Vellel olf üte maalapi pääle pantu kasumõ upõ, hernid, kartulid, pörknid, sibulid ja üts virges kurkõ. Kurgi kasvat' tä siimnist esi. Istuf maha, harisi, andsõ väetist ja vali. Ütspäiv pääle harimist ja kurkõ valamist ütelf veli, õt umbõs paari nädäli peräst saa edimädsõ noosi kurkõ.

Järgmäne päiv, ku veli maalõ jõudsõ, läts tä aia-maalõ kaema, kuis aiakraam kasus. Mõnõ ao peräst tull' tä aia tagasi, pühhä vihha täüs. Kússe mu käest, kas ma tiia, määndse mõtseläje maja ümbre liigussõ.

Jänes olf kõik kurgi juurõ päält maha lõiganu. Olf virkse üttest otsast alustanu ja tõsõn lõpõtanu. Üttegi kurki es jätä kasumõ, a är õs olõ söõ-nü ütteri. Kas jänes arvas, õt maa om kehväste haritu ja osa haina om kasuma jäänü? Vai kõbla veli määndsegi haina är, midä jänes käve söömän? Jänesele kurgi söõgis õs kõlba ja tuuperäst lõigas tä hindä jaos haina maha.

REIMANNI HILDEGARDI TSEHKENDÜS

Pidi tunnistama, õt olõ jänest mõnõ kõrra nännü ümbre kargamõn. Viil andsõ veli jänesele nime «põllukahjuri». Veli olf jahimiis kah, sõs olf otsus karm: kõik «põllukahjuri» tulõ är häõtä.

Edesi läts lugu nii, õt maalõ tuudi püss ja jänesele vastavat laskõmuuna. Kõik «põllukahjuri», midä näe, kästi maha laskõ. Hummogist kõndsõ õks elämise man ja ütelf hummogul näi uibu juurõ man jänest suikman. Uibu olf tiist kolm-neli miitrit kavvõmban ja elämises poolõsaa miitri pääl.

Lätsi tarrõ, laatsõ püssä ja hiilse jänese manu tagasi. Jä-

nes suiksõ sama kotsi pääl küllege mu poolõ. Otsusti, õt lasõ jänest pähä, sõs õi tsurgi lihha är. Panni püssä olga, tsihtse jänest pähä ja vaodi triklit. Käve igävane jõmakas, mis pand mu kõrva kõrras pilli lüümä. Kai jänest. Jänesel pää ilustõ terve, silm vallalõ ja kaes mu poolõ. Kas tõtõstõ lasi kolmõ miitri päält tävveste müüdä? Mille jänese pagõmõ õi panõ?

Lätsi jänese manu, uursõ tedä lähembält ja midä ma näi... Pikk-kõrv piaaigu tävveste terve, a puudu olli pikä kõrva. Kõrvust olli perrä jäänü tsentimiidridse jupi. Jänes olf muidugi vedru vällä visanu. A mille?

Vellege olf arutusõl kolm varianti. Ku jänesel kõrvu õi olõ, sõs tä õi kuulõ. Rebäsel vai ilvesel om lihtsä ligi hiili ja jänese otsust vedru vällä visada. Tõnõ võimalus olf süämerabandus. Kolmas arvaminõ olf, õt jänese olf inne laskmist joba koolnu, a tuu variant õs passi. Naha mahatõmbamisõ aigu olf jänese ihu lämme ja veri õs olõ hüübinü. Liha läts ahopotti ja ahjo.

Jänesepraadi mano olõs kõlvanu ka väreke hapnõ kurgi, a nuid õs olõ koskilt võtta. Säane olf «põllukahjuri» saatus.

Ummamuudu sõprus

Ku tõisil rohetas elämise ümbre põetü muru ja puu omma madala vai sootus maaha võetu, sis mul om säane tõistmuudu ümbrekund. Niidämi haina suvõ pääle üts kõrd, talvõs lambilõ. A ümbertsõõri mürisese trimmeri ja murutraktori.

Siiä tulõva siili ja vägüsi tükvã kasse söõgi mano. Usõl om mulk, kost siil vai kass

vüürüste pases, nii om näil vaba voli tulla ja minnä. Iks nõnakõnõ mulku, nuhtas ja kullõs, kas õhk puhas, ja sis kipõlt läbi.

Siilega om hätä kah. Nä võiva ronni kõgõ nelä jalaga söõgi-anomahe ja perän jättä uma junnikõsõ kah sinnäsamma maaha. Vahel trehväs, et näil om kõtt kõrrast är, siis või pörmandulõ lehviku lakja laota. Ütesõnaga, omma parra pörssa ja piät näide

takast kraamma. Hindäle ei taha kõik silmä ala anda: ku kuulva tulõkit, sis vudiva kipõlt kas välä vai kirstu ala.

Suvõl tõie üts vana siil uma kats pujakõist ütlen. Nuu pelksi, a harisi pikäpääle är, nii et saie nõnnogi silitä. Tulliva iks õdagist, nii et kassõlõ pidi söõgi varrampa kätte andma. Siil es anna kassilõ perrä, tãl iks nõklu rohkõmp ku kassil küüdsi. Umavahel lätsivã

vahel kãklõma, sis üts nügi-si tõist ja tsuhnõliva kõvastõ. Kerrã kerimise pääle veerütedi tõnõ hoobis söõgi mant kavvõlõ nukka.

Vahel kattõva siili mitmõs aos kohegi är. Ei tiia, kas magasiva koskil vai kävõvã kavvõmban. Maja ümbre om näil süvvã kimmãhe, kãävãki vast vüürüste rohkõmp vaeldusõ peräst.

ORASSONI RAEI-ADIINA

Latsilõ

Vastus saada
üte nädäli joosul
meiliaadrõssi pääle
latsinukk@umaleht.ee
vai postiga:
Uma Leht,
Tartu 48,
65609 Võro.

Vastussõ mano panõ
kirja uma nimi, vannus
ja kimmãhe ka
postiaadrõs.

Vastajidõ vaihõl loositas
vällä võrokeelitsit välläandit.

Latsinukka tugõva
Võro instituut
ja Võro selts VKKF.

Minevã kõrra vastus:
VÕROKÕISI LIPP.

Avvohinna saa
ALTERI BRITA (13) Osolast.

Sõnun omma' tähe' segi lãnnü, sãe' nuu' kõrda.
Määntse' numbrì' omma' sõnnuga kirotõdu?
Viã' juun õigõ numbrì mano. Määne sõna jäi üle?

1

2

3

4

5

ELIN
ESÄDSI
MEMÜK
MOLK
SAKÕTSA
SIIV
SÜT
TSAK
USKU
VISU
ÜSSETÄ

6

7

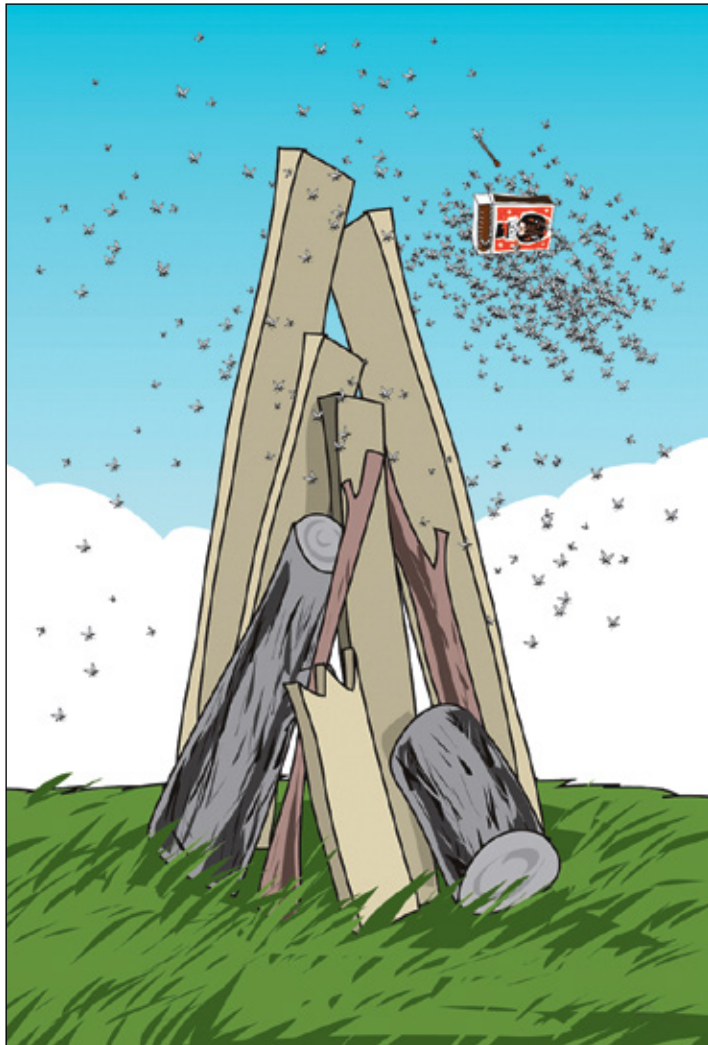
8

9

10

Parm tsuskas

Nalapildiga tsuskas ütiskunda mõnõst hellembãst kotussõst
Rõugõ Rebãse külã miis VARUSTINI ANDRES, tunnõt ka nimega PARM.

Tossu Tilda pajatus

Möllümehe äpãrdüs

«Möllü piät olõma ja nalla saama!» ütelf Vinne aol sanatooriumin lõunõeesti miis Hillar, kedã kutsutigi sããl mõllümehe.

Olf illos kevãjãõdak. Pãä-majan olf kontsõrt. Hillar tiidse, et kõik naasõ lããvã kontsõrdilõ ja lãts esi samal aol naisi majja. Tã tekk plaanõ, mis mõllü tã sããl kõrraldas ja kuis perãn saa nii nalla, et kõik naardva kõtu paigast. Julgustusõs olf tãl peedivein ütlen. Miis haardsõ sãngüveerest üte paksõmba teki külle ala ja kobisi esi sãngü ala.

Es lãã kõik nii, nigu plaanit. Puulpümme sãngüalunõ, lããmi tekk ja peedivein teivã uma tüü. Hillar magari, ku naasõ kodo tulliva. Saatusligus sai timãle aivastus – pörmand olf tolmunõ. Ja kõgõ lõppu tull' viil

kolm suurt norsatust.

Naasõ naksi otsma, kost tuu helü tulõ. Miis saadi kãtte. Sis lãts sõas. Pürstivars olf pãämine sõariist ja tuuga anti vãlke Hillari poolõ nii et sai. Hillar lüüdi sãngü alt vãllã ja tedã olf peris hallõ kaia, nii lãbi olf tã pestü. Tã pobisi tassa, et tahtsõ õnnõ nalla tetã. No a naasõ olli iks vãega vihadõsõ.

Pessãsaanu lãts lãbi puul-hãmãrã pargi umma tarrõ ja pobisi, et naasõ ei saa nafast arvu. Jãrgmäne hummok lassõ Hillar sanatooriumist jalga. Ütelf, et piät uutmalda är sõitma ja tulõ kunagi ildamb ummi dokumente perrã. Tã tiidse, et ku miis saa naisi kãest pessã, om tuu kõgõ hullõmb hãbü, miã olla saa.

TOSSU TILDA

Muda Mari pajatus

Pikkã ikã!

Ma kuuli raadiost, et Inglis-maa kuningannal Elisabethil om saast eloastast õnnõ mõnõ puudu. Võimul om tã olnu jo 70 aastat. Kiãki ilmah olõ-i nii kavva riigi iihotsah olnu. Ku iks taivaesã om pallo aastit andnu, sõs olõ-i vaiht, kas olõt võimu man vai ei. Tããmbã katsakümne katsandal aastal tetti uma kotussõ päält vallalõ partei pãäsekreteär Vaino Karl.

MUDA MARI

Telli Uma Leht!

6 kuud – 6 €, 12 kuud – 12 €,
e-arvõ püsिमассулеping 0.85 € kuun.

Telli saa ExpressPostist:
tellimine.ee/umaleht,
tel 617 7717.